

Evangelická teologická fakulta
Posudek oponenta bakalářské práce
Název práce: Praktické využití biblických textů v sociální práci
Jméno studenta: Dana Verdickt
Jméno vedoucího: Dr. Ing. Ladislav Heryán, Th.D.
Jméno oponenta: Th.Lic. Ing. René Milfait, Th.D.

Za pozitivní lze označit volbu tématu, různá shrnutí na konci kapitol, jazykovou úroveň práce, srovnání českých překladů Bible, zařazení pramene v cizím jazyce, přehlednost práce.

K některým kritickým poznámkám:

Anotace v českém a anglickém jazyce (v anglické verzi je ještě přeložen odstavec z Úvodu) si z části neodpovídají.

Za zpochybnitelné a mezioborově nepromyšlené považuji konstatování v Úvodu: „Desatero a další biblická pravidla týkající se etiky považuje naše společnost za nezpochybnitelná, jsou východiskem zákonů a zásad slušnosti.“ Kdyby považovala společnost celé Desatero za nezpochybnitelné, pak by musela věřit v Hospodina a respektovat jeho základ a základní souvislost(i). Také by takové konstatování ohledně zákonů vyžadovalo nějaký příklad či prostě doložit. K práci tohoto kvalifikačního stupně patří rovněž způsobilost umět aplikovat řádně poznatky i z jiných disciplín. Je také otázkou, zda lze jen tak beze všeho říci (Úvod), že je současná společnost křesťanskou...

Část Úvod vlastně již, a to velmi krátce (jeden odstaveček), popisuje stylem Závěru, co je jejím obsahem. Také zde nenajdeme důvody autorky k napsání této práce.

Poznámkový aparát není psán jednotně (např. někdy jsou příjmení autorů napsána velkými, někdy zase malými písmeny).

Závěr je velmi stručný a neobsahuje popis postupu práce a ani výstupy s ohledem na stanovený cíl v Úvodu.

V Seznamu literatury nenajdeme odkaz na Mezinárodní etický kodex sociálních pracovníků, na který se autorka pravděpodobně odkazuje v Závěru („definice sociální práce uvedená...“). U díla Etika pro sociální práci jsou dvě jména autorů (zde jen jedno). Není zde ani uveden citovaný Zákon o sociálních službách.

U poznámek pod čarou 170-174 není potřeba uvádět, co všichni autoři publikací a kde dělají (a ještě jsou tam u někoho špatné informace).

Lze skutečně považovat Bibli za etický kodex, jak autorka uvádí na s. 27?

Čtenář by očekával, když je dokonce sociální práce v nadpisu práce, že v práci najde její vymezení. Ovšem objeví jen jedno souvětí a ještě z minimálně sekundární literatury. Kromě toho čte, že se má jednat o definici Mezinárodní federace sociální práce: existuje taková organizace vůbec, nebo má jít o Mezinárodní federaci sociálních pracovníků? Není uvedena závazná definice této federace a Asociace vzdělavatelů v sociální práci, jak ji zachycuje Mezinárodní etický kodex sociálních pracovníků. Také není zmíněno nějaké vymezení od odborníků v českém prostředí. Těžko pak provádět aplikaci a propojovat. Taky mohlo dojít ke konzistentnímu propojení s odpovídající definicí sociálního pracovníka (s. 34). Ostatně: v práci nikde nenajdeme pojem hermeneutika biblických textů: jak by tuto absenci autorka vysvětlila?

Na s. 30 písm. c) je v nadpisu přikázání lásky, které pak ani v odstavci nezazní a není využito; s. 28 písm. b) vůbec neřeší přehlížení ženy z hlediska smyslu příběhu a nevyužije aplikaci-přemostění s fundamentem sociální práce daným Mezinárodním etickým kodexem a neukáže normativně (když už v práci někde používá výraz „etická pravidla“) na neopominutelný význam pojetí (obrazu) člověka v takových reflexích křesťanské etiky. Definování pastoračního pracovníka a pastorače považuji – i ve srovnání s relevantním odborným definováním sociálního pracovníka – za nedostatečné.

Cílem práce byla tzv. aplikace-aktualizace, přitom ale v rozsahu práce tvoří nejmenší část (zde se měly získané poznatky z exegeze aplikovat a rozvinout v určitých tématech, prokázat hermeneutickou způsobilost – analogickou imaginaci).

Proto byl cíl jen částečně naplněn a krásné téma nevyužito.

Jinak práce splňuje požadavky na ni kladené.

Otázky již nepíšu, protože vyplynou z posudku.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem doporučuji práci k obhajobě a hodnotím C-dobře.

V Praze dne 28. 8. 2012

René Milfait